

ע.ע.

פרוטוקול מס' 27

מישיבת וועדת העבודה
מיום ד', כ"א בחשוון תשט"ו - 17.11.54
(בשעה 9.00)

נ כ ח ר : חברי הוועדה:

- ע. גוברין - היו"ר
- ב. צ. הרצל
- ז' טברסקי
- ח. למדן
- א. דימלס
- י. ריפתין
- א. שוסטק
- ר. סרי

מוזמנים:

- מר רוזוליו - נציב סירות המדינה
- י. אלוני - מטעם נציבות סירות המדינה
- ה' הנגבי - " מטעם הטכפטים.

ה' קרן-צבי (נציגי הוועד הפועל של הסדרות העובדים.)

- ה' אברמוב
 - ה' אוסטרובסקי
 - ה' צפרוני
 - ה' חצרוני
- נציגי איגוד עובדי המדינה.

ח ס ר ר :

- ה. ברגר
- א. וילנסקה
- פ. חמדאן
- ק. כהנא
- א. סטופ
- ס. קלמר
- א. תבורי

- 1. חוק סירות המדינה, תשי"ג-1953.
 - 2. חוק סירות המדינה (גיטלאות), תשי"ג-1953.
 - 3. סובות.
- סדר-היום:

היו"ר ע. גונברין:

פותח את הישיבה.

אני מברך את חברי הוועדה לטובם לעבודה. כן אני מקדם בברכה את באי-כוח הסתדרות העובדים ואת באי-כוח איגוד עובדי המדינה, אשר הוזמנו להעיר את הערותיהם בקשר לשני החוקים שהכנסת העבירה אלינו - חוק שירות המדינה, תשי"ג-1953 וחוק שירות המדינה (גימלאות), תשי"ג-1953.

מר ברש:

אנו מטהים והגענו לדיון בשני החוקים הללו, חוק שירות המדינה וחוק שירות המדינה (גימלאות). היום נביא בפני הוועדה את הערותינו רק בקשר לחוק שירות המדינה (גימלאות). לא סיכמנו עדיין את דיונינו בקשר לחוק שירות המדינה, ועל כן אנו מבקשים מהוועדה לזמננו את הערותינו לחוק זה בפעם אחרת. את הערותינו לחוק שירות המדינה (גימלאות) יביא בפני הוועדה חברנו מר קרן-צבי.

מר קרן-צבי:

אני מביא את הצעות החיקונים של ההסתדרות לחוק שירות המדינה (גימלאות), כפי שסוכמו עם נציגי איגוד עובדי המדינה. בדרך כלל, ההסתדרות מקבלת בברכה את החוק בכללם.

בסעיף 5 אנו מציעים במקום המלים:

"ילדו של נפטר שלא הגיע לגיל 18 או יאינו מסוגל לכלכל עצמו..." לכתוב את המלים: "ילדו של נפטר שלא הגיע לגיל 20 או שאינו מסוגל לפלכל עצמו..." כפי שנהוג בחוקים רבים.

בסעיף 10 אנו מציעים במקום ההגדרה

"היום הקובע פירושו - היום הראשון של שנת הכספים או היום הראשון לחודש הכישי של שנת הכספים" את ההגדרה הכאה: "היום הקובע פירושו - היום הראשון של שנת הכספים וכן כל שלושה חדשים, תוך שנת הכספים". אנו מציעים זאת בהתחשב עם הנודות השכר, שהן בערך כל שלושה חדשים.

אנו מציעים לנסח את סעיף 13 (2)

כדלקמן: "כפי שפוסר מהזירות לאחר חמי שנות שירות מסיבה נכות או מחלה, וכן מי שפוסר מסיבה אחרת לאחר עשר שנות שירות כשהוא בגיל 40 או יותר, ולא נפסל לזירות המדינה לפי החלטת בית דין משפטי, והוא אינו עובד בטקום עבודה אחר או שהכנסתו מעבודה אחרת או ממסלוח יד אחר יחד עם הקיצבה המגיעה לו לפי חוק זה אינה עולה על זכרו של אותו עובד בזירות המדינה לולא פוסר". אנו מבדילים בסעיף זה בין שני סוגי עובדים: בין עובד שפוסר לרגל מחלה או נכות לבין עובד שפוסר מסיבה אחרת, בקשר עם צמצומים בעבודה וכד'. אחר לעובד שפוסר לרגל מחלה או נכות, אנו מציעים שהוא יהיה זכאי לקיצבה לאחר חמי שנות שירות. לעומת זאת, אנו מקבלים את הצעת החוק האומרת, כי עובד שפוסר מהזירות בגלל סיבה אחרת יהיה זכאי לקיצבה רק לאחר עשר שנות שירות, אולם אנו סבורים כי עובדים שפוסרו בגיל 40 או יותר ושהם במלוא כושר עבודתם, מן הדין הוא שהקיצבה המגיעה להם יחד עם השכר שהם יכולים לקבל בטקום עבודה אחר לא יעלו על שכרם בזירות המדינה לולא פוסרו. איננו גורמים להקיצבה צריכה לזמש מכשיר לפיטורין.

בסעיף 16 אנו מציעים להוסיף את המלים:

"...ולגבי עובד שפרש מחמת נכות כלאה לא יפחת זיעורה מ-50% ממזכורתו הקובעת".

ע.ע.

אנו מציעים לנסח את סעיף 21 כדלקמן:

"זכאי לקיצבת פרייה הנפטרת - תזולת לזאיריו כל תקופת הזמן המפורשת בסעיף זה, קיצבה באחוזים מקיצבתו, והם: (1) לאלמנה שהיתה אשתו לפחות שלוש ימים שקדמו לפטירתו או זילדה לו ילד, כל עוד היא כאלמנותה - ארבעים אחוז; (2) ליתומים, כל עוד אינם עומדים ברשות עצמם ויש אלמנה הזכאית לקצבה - עשרים אחוזים לכל יתום; (3) ליתומים, כל עוד אינם עומדים ברשות עצמם, ואין אלמנה הזכאית לקיצבה - עשרים אחוזים לכל יתום בהוספת עשרים אחוזים לכלל היתומים, אף אם אין יותר מיתום אחד; (4) לחלויים, כל עוד אינם עומדים ברשות עצמם ובאין אחרי הנפטר לא אלמנה ולא יתום הזכאים לקיצבה - עשרים אחוז לכל אחד"

אנו מציעים להוסיף בסוף סעיף 32 (ד)

את הטלים: "כן רזאי חובע להיות מיוצג על ידי הארגון המייצג את המספר הגדול ביותר של עובדי המדינה".

אנו מציעים לחלק את סעיף 48 ל-2

ולנסחו כדלקמן: (א) אדם זכאי ליירות המדינה לאחר זפרו מעבודתו במוסד, ונקבע על ידי המטילה כמוסד סוכר לענין סעיף זה, ובתנאים זייקבעו על ידיה לצורך קביעת זכויותיו ול אחו עובר לפי חוק זה, כולן או מקצתן, הצורך תקופת עבודתו באותו מוסד, כולה או נקצתה, לתקופת עבודתו בשירות המדינה; (ב) לענין סעיף זה "מוסד" כולל רשות, ארגון או גוף אחר; והפסקת עבודה במוסד לרגל טיבה מן הסיבות המפורטות בסעיף 3 - דינה כדין עבודה במוסד".

בסעיף 58 אנו מציעים לכתוב במקום

הטלים "לצורך קביעת זכות כל שהיא לפי חוק זה, חובא בחשבון גם תקופת שירות שחלה לפני תחילת חקפו" את הטלים: "לצורך קביעת זכות כל שהיא לפי חוק זה, היחזב תקופת היירות מיום ה' באייר תש"ח (15.5.1948)".

פר אברפוב:

הצעת חוק זו מפגרת בכמה סעיפים חיוביים כחוקי פנסיה אחרים, וגם לפיהם משתלמת הפנסיה כמספרי הציבור, כמו חוק הפנסיה של מוסדות ההסתדרות, חברת החסכל וכו'. עם זאת אנו מקבלים בהרכה את הצעת החוק עם החיקונים ההובאו ע"י בא-כוח ההסתדרות שתוך הנהח - אינר נשמעה גם בדיוני הכנסת - החוק ייבחן בהפעלתו, מזוהי ההחלה זיה לברך עליה ושתוך הנסיון מיוסג עם הפעלת החוק אפשר יהיה להכניס בו אי-אלו ייבויים ומיקונים.

אני רוצה להעיר כמה הערות ל-2-3

סעיפים, ואני רואה אותם כבעלי חשיבות מיוחדת; אחת הבעיות של שירות המדינה היא הגיל הממוצע הגבוה, באופן יחסי, של העובדים, זוהי תוצאה של כמה גורמים: הגורם הראשון, ששירות המדינה הוקם בתקופה שבה נמצאו האנשים הצעירים יותר בזירות הצבא; הגורם השני, שחלק גדול מעובדי המדינה הם עולים שבאו ארצה לאחר קום המדינה, והרי ידוע שהיה זה עליה של אנשים מבוגרים יותר. בדרך כלל, אין לראות בכך תופעה זמנית. נראה לי, שהמצב במסח זה יתמיד גם להבא. בהזדמנות זו אני רוצה לספר לוועדה, כי לפני כמה שנים, בערך, החליטה המטילה הכריטיטית, אשר בדרך-כלל נוקדת על כך שהמנגנון האדמיניסטרטיבי בשירות המדינה יהיה יעיל ומסודר - ולתפקידים מנהלתיים יש לקבל עובדים שהם מעל לגיל 40, והדבר הזה נעשה שתוך כמה שנים להפנות אנשים בגיל צעיר יותר לתעשייה ולחקלאות. נראה לי, וגם מדינתנו נוקדה לגישה כזאת - להפנות אנשים צעירים ובעלי כושר גופני רב לתעשייה ולחקלאות, כי מועמדים לשירות מקידותי אינם חסריים בארץ..

כאשר אנו רואים את החופעה שרבים מעובדי המדינה - גם אלה הנמצאים היום בזירות המדינה וגם אלה שיבואו בטווח הבאות - יצטרפו להגיע לפנסיה לאחר שירות ולא תהיינה בו זמנית צבירה רבות לחיוב הפנסיה, אנו מעריכים את מעיף 49 הנוהן אפשרות להוסיף לצורך חיוב הפנסיה סמפר ימים טעל הניט הנטיות העובד היה בשירות. זוהי אחת הדוגמאות ולפיה יבחן החוק בהפעלתו.

המעיף השני המעסיק אוחנו במיוחד הוא מעיף 48, הדין במעמדו של עובדי הכושרות הלאומיים ועובדי ממשלת המנדט שעברו לשירות המדינה. רבים מעובדים אלה הגיעו לשירות המדינה בגיל מתקדם למדי וטנות הצבירה ולהם בשירות המדינה הן מעטות. מעיף 48 של הצעת החוק מאפשר לצרף את זמנות שירותם הקודם לחקופת שירותם בממשלת ישראל. שינוי הנוסח אנו מציעים לגבי מעיף זה בא כדי לעשותו מחייב יותר. אין לי כל ספק במגמת הממשלה לפרט את המעיף מבחינה חיובית גם בנוסח המוצע על-ידיה, אולם ציבור עובדי ממשלת המנדט ועובדי הכושרות הלאומיים לועבר רגילים מאוד למעיף זה ויש לזה ערך פסיכולוגי ציבורי רב אם ניתן להם את הרגשת הבטחון ביחסה החיובי של הממשלה והכנסת לענין זה. ברצוני לציין, כי הצעת התיקון שהוצאה ע"י מר קרן-צבי נתקבלה בזמנו לאחר טו"ם עם נציגי הממשלה והופיעה באחת הטינות של הצעת החוק.

גם ביחס למעיף 58, נכון וגם היום נוהגת הממשלה לשלם גימלאות לחלוצים בעובד שפח תוך שירותו במדינה, אולם גם כאן ככל שהניסוח יהיה חיובי יותר הוא יוסיף הרגשת בטחון, שיש לה ערך ציבורי רב. גם בקשר למעיף זה, הנוסחה הוצעה על ידינו נתקבלה בזמנו ע"י הממשלה והופיעה באחת הטינות של הצעת החוק.

מר אוטטרובסקי:

אני רוצה לספר בהזדמנות זו לחברי הוועדה, כי בכו"כ שניהלנו עם הממשלה בענינים אחרים, בעיקר בעניני השכר של עובדי המדינה, הבטיחו לנו חגיגית ולעומת השכר הירוד של עובדי המדינה בהשוואה לעובדי מוסדות ציבוריים אחרים, יקבלו עובדי המדינה פנסיה בחנאים טובים ביותר. עובדי המדינה מקווים שוועדת העבודה תחשוב גם בנקודה זו בעת דיוניה על הצעת החוק ועל התיקונים הקלים שהוצעו ע"י באי-כוח ההסתדרות.

התיקונים שהוצעו ע"י באי-כוח ההסתדרות אינם התיקונים שעובדי המדינה רצו בהם. עובדי המדינה דרשו תיקונים רבים יותר. התיקונים שהובאו בפני הוועדה הם התיקונים שנתקבלו לאחר בירורים פנימיים בחוכנו, ואני מבקש מחברי הוועדה להתחשב גם בנקודה זו.

כאשר הממשלה החחילה לדון בחוק הגימלאות לעובדי המדינה, היחה קיימת פנסיה רק לגבי שני סקטורים, למורים ולעובדי קופת חולים. בהסיון הטו"ם והטיפול בענין זה הגענו לכצב שקיימת פנסיה במקומה עבודה רבים ובחנאים טובים יותר.

אנו גם מצטערים שהכנסת אישרה את חוק הגימלאות למטרתים בצבא הקבע, אם כי הצעה זו הוגשה לכנסת הרבה יותר מאוחר מאשר הצעת חוק שירות המדינה (גימלאות), ועובדה זו תכביר במידה מסויימת עלינו ועליכם. ההבדל בין המטרתים בצבא הקבע לבין עובדי המדינה הוא בזה, שעובדי המדינה מאוגדים באיגוד אשר ראה את עצמו חייב לחפש תיקונים פה ושם על מנת להטיב את חנאי העובדים, פה ולא כן לגבי אנשי צבא הקבע, ולא היה מי שיכול להדריכם מבחינה מקצועית. לא מן הנמנע שאנו מציעים תיקונים למעיפים שנתקבלו בחוק הגימלאות של אנשי צבא הקבע,

ע.ע.

ויתכן שוועדת העבודה של הכנסת תצטרך לדון איך להסתדר בין שני החוקים האלה. אילו הכנסת היתה דנה בחוק הגימלאות לעובדי המדינה לפני שדנה בחוק הגימלאות לאנשי צבא הקבע, אולי גם אנשי צבא הקבע היו נהנים מכך.

לגבי נכים הצענו תיקונים בשני סעיפים בחוק. בסעיף 13(2) אנו מציעים, כי כל זכאי להטבת פנסיות לאחר חמש שנות שירות - ולא עשר שנות שירות, כפי שנקבע בהצעת החוק - מסיבת נכות או כחלה כשהוא בגיל 40 או יותר - יהיה זכאי לקיצבה. בסעיף 16 אנו מציעים לקבוע, כי לגבי עובד שפרש מחמת נכות מלאה לא יפחת שיעור הקיצבה מ-50% מטכורתו הקובעת. נקורת המוצא שלנו היא כפולה, הן מבחינת האינטרסים של המעביד, המדינה, והן מבחינת האינטרסים של העובד. במקרים מסויימים הרבה יותר כדאי לשירות המדינה לטלם לעובד הנכה את הפנסיה מאשר להמשיך בשירותו הבלתי יעיל. טעיה כזה יזנו גם בחוקי פנסיה אחרים.

גם המינימום והמכסימום של הקיצבה המוצעת בחוק הסונח לפניכם נבוכים מהמקובל בחוקי פנסיה אחרים. לפי חוק הפנסיה של מוסדות ההסתדרות, מינימום הקיצבה הוא 35% מהמסכורת לעומת 20% לפי הצעת חוק הגימלאות לעובדי המדינה, והמכסימום הוא 70% לעומת 66%. בחוק הפנסיה של המוסדות המינימום הוא 40% והמכסימום 70%. איננו מציעים כרגע תיקונים בשטח זה, אולם אנו מבקשים להתחשב בתיקונים שהצענו לגבי סעיפים אחרים. הוא הדין לגבי הקיצבות לאלמנות ויתומים; יזנו הפרש בין התיקונים המוצעים על ידינו לבין המקובל בחוקי הפנסיה של המוסדות, מוסדות ההסתדרות, חברת החשמל וכו'.

אני מבקש מאת וועדת העבודה של הכנסת להתחשב בנימוקינו ולקבל את התיקונים הקלים שהצענו.

היו"ר ע. גוברין: הערה אחת בקשר לסענה שהוזמנה כאן, על כי הקדמנו את הדיון בחוק הגימלאות לאנשי צבא הקבע. ביצענו, כאמור דנו בחוק הגימלאות לאנשי צבא הקבע. הזמנו גם את נציגי איגוד עובדי המדינה להשתתף בדיונים, אך נאמר לנו שהם טרם סיימו את דיוניהם. ענייני הצבא חייבו אותנו לזרז את דיונינו בחוק הגימלאות לאנשי צבא הקבע. אשר להכבדה, אני מדדה שהיא קיימת.

ע.ע.

י. ריפתין:

קודם כל, יחסי שאלוח בלתי רשמיים:
1) האם למסקנות שהובאו כאן קדם איזה

בירור ציבורי?

2) האם המסקנות הללו הן כבר הסיכומים של האינסטנציה העליונה של ההסתדרות, האם היה על כך דיון במזכירות הועד הפועל של ההסתדרות או במליאה?

האם אפשר לקבל חומר אינפורמטיבי מדויק - ואני מתכוון גם להסברה שתינת לנו בכתב - על ההצעות שהיו בענין זה בתוך דיוני ההסתדרות, הייתי מבקש היוואה בין הצעות היסוד של עובדי המדינה לבין הסיכום הסופי.

אני מבקש את הערות איגוד עובדי המדינה לחוק הגימלאות של אנשי צבא הקבע. גם אני סבור שלא היתה לנו אפשרות לדחות את הדיון בחוק זה, אולם חשבתי שיש עוד אפשרות לתקנו.

אני מבקש את ההשוואות המדויקות בין הצעת החוק ואנו רניס בה לבין חוקי פנסיה בטוסדות אחרים (הטוכנות, חברת החשמל וכו').

לא הבינותי פרט אחד בהסברת החיקון לסעיף 13, אם איני טועה, לפי הצעת ההסתדרות אי-אפשר לפטר עובד מדינה באופן טרירותי. האם העובדה, שהכנסתו של עובד יפוסר יחד עם הקיצבה הכגיעה לו לפי חוק זה עולה על שכרו במירות המדינה לולא פוסר, יכולה להיות סיבה לפיטוריו?

ה. שרי:

כר אוטונומסקי ציין, כי חוק הגימלאות לעובדי המדינה צריך להיות פיצוי מסויים על הקיפוח בשכרם. האם אין בזה כיום הודעה והודאה מטעם איגוד עובדי המדינה וההסתדרות, שענין חיקון שכרם של עובדי המדינה טוסר מעל הפרק לדעת, הפנסיה אינה פיצוי לזכר.

אני מצטרף לבקשתו של חבר הכנסת ריפתין, אולם אני מפנה אותה לנציבות המגזון. אני מבקש חומר הסוואתי על הפנסיה במדינות שונות, וכן על הפנסיה הקיימת בטוסדות זונים בארץ.

היו"ר ע. גוברין:

אני רוצה באופן בלתי רשמי לפסול שתי שאלות של חבר-הכנסת ריפתין ובאופן רשמי שאלה אליטית. הכנסת והוועדה כוועדת הכנסת מכירים בהסתדרות ובאיגוד עובדי המדינה כאיגודים חפשיים, ואין זה כענינה של וועדת העבודה לחקור את תוציגים המוסמכים של העובדים מה היו הבירורים הפנימיים ביניהם, כה היו חילוקי הדעות ואלו בקודות היו מוסכמות, לפנינו נציגות רשמית של ההסתדרות ונציגות רשמית של העובדים וחילוקי הדעות ביניהם הוא ענינם.

אשר להוואה בין הצעת החוק לבין חוק הגימלאות לאנשי צבא הקבע והחיקונים שהוצעו, חומר זה כבר נמצא בידי וחולק בין חברי הוועדה.

ע.ע.

י. ריפתיין:

ככיון זיכולה להתעורר אי-הבנה, כאילו אני חולק על כך הנציגות ההסתדרות היא הנציגות הטוטלית של העובדים, ברצוני להודיע שאין בענין זה שום חילוקי דעות ביני לבין יו"ר הוועדה. הצנתי ואלה ולא החכוונתי לחקירה. אינני מתכוון לדברים סודיים.

א. טוסטק:

אני רוצה להבין מהו ההגיון שאיגוד עובדי המדינה, בהתחזבו במצבה הסיוח של המדינה, הסכים לסעיף 11 של הצעת החוק, הקובע שהמסכורת הקורעת לא תהיה לפי המסכורת האחרונה, אלא לפי המסכורת של מסכורת של השנים האחרונות.

למה לא הכנתם בין המנגנון הקיים לבין האגפים שתקבלו למנגנון השני?

מהו היסוד לכך שסילטים לשאיריו של זכאי לקצבה פרייה רק אחוזים מסוייכים מהקצבה שהוא עצמו זכאי לה?

א. ריפליט:

בקרר לסעיף 10, מדוע לא עמדתם על פירוט מסויים של התוספות?

מר ברק:

בקרר לסעיף 13, ראינו צורך להבחין בין מי שפוטרו מהשירות מסיבת נכות או מחלה לבין מי שפוטרו מהשירות מסיבת אחרת. לגבי המסרה הראשון, הצענו לקצר את תקופת השירות המזכה לגימלה לא רק לטובת העובד כי אם גם לטובת המדינה, כי עובד שפריון עבודתו ירוד בגלל מחלתו או נכותו מפריע גם לחבריו בעבודה, והרבה יותר זול לזלם לו קיצבה מאיר להמשיך להחזיקו בעבודה ולזלם לו מסכורת מלאה. לגבי המסרה השני, כאשר עובד פוטרו מהשירות והשיג עבודה אחרת במסכורת ואינה פחותה מהמסכורת שקיבל מהשירות המדינה, אינני רואה מדוע צריכה המדינה לזלם לו קיצבה. מעיף כזה יכול לזכור ניסוח לפיטורים מסוייכים. הוא גם יכול לזכור כיסוד תחוקתי במדינה שאפשר לפטר עובד בגיל 40, שהרי הוא מקבל קיצבה, אנו מציעים לעובד כזה יהיה זכאי לקיצבה רק במקרה שלא השיג עבודה אחרת, או במקרה שהשיג עבודה בזמן נסוך יותר.

הסכמנו להצעת החוק הקובעת, שהמסכורת הקובעת היא המסכורת הממוצעת של כלל השנים האחרונות, ככיון שישנה אפשרות לטובת את דרגתו של העובד בסנה האחרונה לפני צאתו לקיצבה ובמקרים רבים גם לרעתו.

מר קרן-צבי:

ההסתדרות אינה רואה בחוק הגיטלאות לעובדי המדינה חוק הבא במקום הפנסיה עם העובדים, ההסתדרות איננה קושרת את עניני הפנסיה עם עניני השכר. ההסתדרות חילחם על פנסיה טובה יותר, ועובדה זו לא תכנע ממנה להילחם על הנאי זכר טובים יותר כאשר מצבה של המדינה יאפשר זאת.

שנפטר

לקיצבת פרייה אין חוקי פנסיה בעולם הקובעים שהם מקבלים קיצבה באחוזים מסוייכים מהמסכורת, אלא מהקיצבה שהוא זכאי לה.

כמה מחברי הוועדה ביקשו הזוואות בין טעיפי חוק זה לבין טעיפיהם בחוקי פנסיה של ארצות אחרות. כאשר ההסתדרות דנה בחוק זה היא לאתה לפנייה אח כל החוק ולא רק טעיפיהם מסוייכים, להסתדרות יש כדיניות כלליות בנוגע לפנסיה של העובדים בכלל ובתוכם גם של עובדי המדינה.

17.11.54

ע.ע.

חבר-הכנסת ריפחין ביקש את הערותינו לחוק הגימלאות לאנשי צבא הקבע, אין זה מתפקידה של ההסתדרות, והיא איננה יכולה לדון על כך. אם הוועדה חושבת שיש ביגוד בין שני החוקים הללו, מסמכוחה לפעול לפי איקול דעתה.

איננו חושבים את תיקוני ההסתדרות להצעת החוק כתיקונים טכסימליים. ההסתדרות חושבת, כי התיקונים הטועים על ידה מספקים, פחות או יותר, את עניני עובדי המדינה ואינם פוגעים בכושרה של המדינה לטאח בהם.

מר אברטוב: נתקבל הרושם כאילו יש לנו טענות על כך והוועדה הקדימה את הדיון בחוק הגימלאות לאנשי צבא הקבע. הכוונה היתה לאמר, כי עצם קביעת עובדה זו מכבידה עלינו.

איננו מעוניינים לפרט בסעיף 10 את החוטפות, מכיון שאז יהיה צורך לזנות את החוק בכל מקרה של שינוי תוספת. יחסי העבודה אצלנו מסודרים בצורה כזאת שאיננו זקוקים לענין זה.

מר אוסטרובסקי: קודם כל, אני רוצה לתת תשובה לחבר-הכנסת זרי: אני חושש מאוד שבטיכומן של דבר גם שכרו של העובד יהיה ירוד לעומת שכרם של עובדים אחרים וגם הפנסיה תהיה בתנאים גרועים יותר. במו"ט שלנו עם המטילה בעניני שכר עובדי המדינה נאמר לנו חמיד, כי שכרם אינו יכול להיות שווה לשכרם של עובדים אחרים, אך לעומת זאת יש להם בסחון בעבודה, פנסיה בתנאים טובים וכו'. בדרך כלל, שכרם של עובדי המדינה איננו מסטי. הוא מתפתח בעקב תנאים שלא עובדי המדינה הם הגורמים לכך.

לי לא נראה הניסוק של פנסיה תקציבית ופנסיה מצטברת. לא היה מו"ט על פנסיה מצטברת והעובדים כאילו התנגדו לה. ישנם בנסלה חישובים פדוייקים של כדאיות וטוכט, שכדאי לה יותר לקבוע פנסיה תקציבית מאור פנסיה מצטברת. אולם יש הבדל בין עובדי המדינה לעובדים אחרים בקשר לבליטות הלאומי. ההבדל הוא בזה שעובדי המדינה משלמים את חציית דמי הכיטוח מה זאין-כן עובדים אחרים הנהנים מפנסיה מצטברת.

אור להצעת חבר הכנסת שוסטק, שהמשכורת האחרונה תהיה המשכורת הקובעת לצורך חישובי הגמלאות. בדרך כלל, זה עלול להיות לרעת העובד, אפשר לקבוע את המשכורת האחרונה ובלבד שהיא תהיה המשכורת הגבוהה ביותר.

ש ו ר נ ו ת :

היו"ר ע. גוברין: בשעת החליטה הכנסת לקבוע וועדת משנה לטיפול בבעית הפחות כרובות ילדים, המורכבת מחברי וועדת הכספים וועדת העבודה. טוכט בוועדת הכנסת שוועדה זו תהיה מורכבת מ-6 חבריה, ועלינו לקבוע שלושה מחברי הוועדה שיסתתפו בוועדה זו.

הוחלט: חברת הכנסת שברסקי תבוא בדבריה עם חברי הוועדה ותקבע שלושה מחברי הוועדה שיסתתפו בוועדת המשנה לטיפול בבעית הפחות כרובות הילדים.

ע.ע.

י. ריפתין:

אני כביע את צערי על כך שנציג משרד
העבודה אינו נוכח באופן קבוע בישיבות

וועדת העבודה.

השבוע הופיעה בכנסת מילחת מטעם מעברת

גדרה. אנשי המילחת משרד, כי בשעתו הבטיחו לאנשי המעברה להעבירם
לבנינים שבונים במקום, אך בשלב מאוחר יותר הבטיחו לעוררים להעבירם
מהצריפים לבתים וחלק מאנשי המעברה, זחיו באליה כי יועברו לבתי,
יעברו לצריפים. כפי שנחשפתי, עלולה להיות התנגשות בין אנשי המעברה
לבין העוררים. ברור שהענין דורש חקירה והתערבות, על מנת לקבוע, קודם
כל, את הזכויות ולמנוע התנגשות. אני מבקש לערוך חקירה בענין זה
וסיובא אח"כ דו"ח בפני הוועדה.

מייתי רוצה שהוועדה תקבע את סדר-

עבודתה. יחכן שעם פתיחת עבודתה היחה צריכה הוועדה לזמוע מפי שרת-
העבודה דו"ח בקשר לעניני עבודה.

היו"ר ע. גוברין:

בדרך כלל, נוהגת הוועדה לפי הסדר הבא:

אם לחבר-הוועדה יש שאלה בקשר לענין

מסויים, הוא מפנה אותה בכתב ליו"ר, אשר מזהיר להזיג חזובה. במקרה
ההחזובה איננה מספקת, הוא מעלה את הענין על סדר יומה של הוועדה.
אני מבקש למסור גם להבא על הסדר הזה.

אשר לשאלתו של חבר-הכנסת ריפתין

בענין גדרה, אסאל אח משרד העבודה.

אשר לסענת חבר הכנסת ריפתין על כך

שנציג משרד העבודה אינו נוכח באופן קבוע בישיבות הוועדה, אין סום
וועדה צמודה לזום שר ואין סום שר צמוד לוועדה - כך החליט הרוב
המכריע של הכנסת.

אשר לבעית התעסוקה, אינני חושב שרק

שרת העבודה יכולה למסור לנו אינפורמציה. אנו יכולים להזמין גם את
שר המסחר והתעסיה, על מנת למסור אינפורמציה על מצב התעסוקה בתעסיה.

בישיבה הבאה אניא בפני הוועדה הצעה

בקשר לסדר-עבודתה של הוועדה.

(הישיבה נועלה בשעה 11.00)